

st-lkám uložené, ale vývody jejich nemohou po tom, co bylo svrchu řečeno o významu seznamů výdělku k úkolu závodní rady, vymezenému v § 2 bodu 3 zák. č. 144/1920 Sb., přesvědčiti.

Obavy, jimž při veřejném ústním líčení dal výraz právní zástupce st-lek, jejichž stížnosti byly v úvodu označeny jako II. a III., nemohou se splniti, ježto z právního názoru svrchu zaujatého nedá se nic dovoditi, co by mělo vliv na výši mzdových nároků dělníků při hornictví zaměstnaných, zejména neplyne z tohoto názoru nic pro mínění, že by každý dělník za všech okolností měl nárok na to, aby přiznána mu byla průměrná mzda, stanovená v kolektivní smlouvě.

Č. 11.051.

Policejní právo trestní. — Popisné věci: Skutková podstata přestupku předpisů o sčítání lidu?

(Nález ze dne 7. února 1934 č. 2629.)

Věc: Jan G. v A. proti zemskému úřadu v Brně o přestupek § 11 vl. nař. č. 86/1930 Sb.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Trestním nálezem okresního úřadu ve Fryštátě z 31. března 1931 uznán byl st-l vinným přestupkem § 11 vl. nař. č. 86/1930 Sb., jehož se dopustil tím, že působil na Františka S. v A. dne 11. prosince 1930, aby mu protokolárně udal, že nesprávně a s nátlakem na něho jednal sčítací revisor při revisi zápisů národnosti prováděné v jeho bytě, a že tím ohrozil správnost sčítání, a odsouzen byl podle § 6 odst. 1 zák. č. 47/1927 Sb. k pokutě 50 Kč, v případě nedobytnosti do vězení v trvání 48 hodin.

Nař. rozhodnutím nevyhověl zem. úřad v Brně odvolání st-lovu z těchto důvodů: Podle § 11 odst. 1 vl. nař. z 26. června 1930 č. 86 Sb. je trestným všeliké úmyslné jednání, kterým se ohrožuje správnost sčítání, t. j. které by ve svém konečném výsledku mohlo mít vliv na správnost sčítání. Prokázáno jest, že odvolatel vymohl na Frant. S. podpis na protokole, v němž S. v podstatě doznává, že jej sčítací revisor výhrůžkami přiměl, aby svoji národnost, kterou původně udal jako polskou, změnil na českou. Protokol tento sice úřadu předložen nebyl, ale že měl takový obsah, je patrné z »Memoranda, obsahujícího stížnost polské menšiny v Československu proti ukřivdění při sčítání lidu provedeném v prosinci 1930«, které bylo úřadům odevzdáno a v němž při líčení činnosti sčítacího revisora pro obec A. bylo uvedeno doslova: »Různými způsoby a dokonce i výhrůžkami (případ Frant. S.) snažil se (totiž sčítací revisor) o to, aby lidé změnilí národnost polskou na českou nebo slezskou.« Údej tento je nepravdivý, neboť sčítací komisař vepsal S.-ovi národnost polskou, aniž s ním mluvil, a S. z vlastního rozhodnutí pak požádal revisora o opravu národnosti na českou. Zem. úřad shledává, že Vaše shora uvedené jednání mohlo mít vliv na správnost

sčítání, neboť v té době, kdy se protokol u Vás psal, sčítací operát nebyl ještě odveden sčítacím revisorem okresnímu úřadu. S. mohl se tedy pod bezprostředním dojmem Vašeho jednání jako starosty obce cítiti zavázaným, aby se ještě dožadoval zpětné opravy své národnosti na polskou. Nestalo-li se tak ani u něho, ani u ostatních stran, bylo to přivoděno tím, že okr. úřad ve věci ihned zasáhl. Že jednání Vaše bylo úmyslné, t. j. že jste si byl vědom příčinné souvislosti mezi svým jednáním a ohrožením sčítací akce, je patrné z toho, že případu S.-ova ve spojení ještě s jinými případy bylo užito ve shora uvedeném »Memorandu« k protestu proti provedenému sčítání lidu, a bylo žádáno, aby sčítání lidu, provedené v prosinci 1930, bylo prohlášeno za neplatné alespoň ve sloupci pro označení národnosti a nařízeno opětné provedení sčítání. Skutková podstata přestupku § 11 odst. 1 vl. nař. č. 86/1930 je tedy dána.»

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvažoval nss takto:

Předpisem § 6 zák. o sčítání lidu ze 17. března 1927 č. 47 Sb. opakovaným v § 11 vl. nař. z 26. června 1930 č. 86 Sb., vydaného podle tohoto zák., prohlašují se za trestné »vědomě nesprávné údaje, jakož i všeliká jiná úmyslná jednání a opomenutí, kterými se porušuje neb ohrožuje úplnost nebo správnost sčítání.« Podle toho zakládá objektivně skutkovou podstatu tohoto deliktu vedle opomenutí také jakýkoli čin, který ve svém konečném výsledku by mohl míti (arg. slovo »ohrožuje«) vliv na úplnost nebo správnost sčítání. Po stránce subjektivní vyžaduje pak zákon »úmyslnost«, t. j. vědomí, že tu jest příčinná souvislost mezi činem a ohrožením sčítací akce (srv. Boh. A 1107/22).

Žal. úřad shledal objektivní skutkovou podstatu uvedeného deliktu, kladeného st-li za vinu, v tom, že má za prokázáno, že st-l vymohl na Fr. S. podpis na protokole, v němž tento doznává, že ho sčítací revisor M. přiměl výhrůžkami k tomu, aby svoji národnost, kterou původně udal jako polskou, změnil na českou. Žal. úřad uvádí v nař. rozhodnutí výslovně, že tento obsah protokolu nezjišťuje z dotčeného protokolu samého, který úřadu předložen nebyl, nýbrž usuzuje tak jen z »Memoranda, obsahujícího stížnost polské menšiny v Československu proti ukřivdění při sčítání lidu, provedeném v prosinci 1930«, v němž mluví se o případě Fr. S. a o snaze sčítacího revisora, aby lidé změnili národnost polskou na českou nebo slezskou. O výpověď svědka S. žal. úřad řečené své skutkové zjištění vůbec neopírá.

St-l při svém výsledku sice doznal, že s Fr. S. sepsal krátký protokol, popřel však, že by byl činil naň nějaký nátlak, a hájil se tím, že v onom protokolu prohlásil S., že revisor skutečně chodil s jeho (S.-ovým) mladším bratrem a že i u něho byl, a co s ním mluvil. V odvolání z trestního nálezu první stolice namítal st-l znovu, že na S. nepůsobil, aby mu v protokole udal, že sčítací revisor při provádění revise zápisu národnosti v jeho bytě postupoval způsobem nepřipustným a výhrůžkami.

Že by uvedené memorandum bylo st-li sděleno k vyjádření, ze správných spisů zřejmě není. Jestliže žal. úřad přes to položil je jako průvodní prostředek za základ svého zjištění, že protokol, který sepsal st-l

se S., měl takový obsah, jaký bere v nař. rozhodnutí za prokázaný, způsobil vadu řízení, neboť v odůvodnění nař. rozhodnutí použil důkazu, aniž poskytl st-li příležitost, aby nabyt o něm vědomosti a mohl se o něm vyjádřiti. Tuto procesní vadu nutno pak kvalifikovati jako podstatnou vadu řízení ve smyslu § 6 zák. o ss, ježto se jí porušují na újmu strany podstatné formy adm. řízení.

St-l namítal ve svém odvolání také, že se S. jednal již po provedeném sčítání obyvatelstva v době, kdy činnosti sčítacích komisařů a revisorů byli již skončeny, a dovozoval z toho, že jednáním tím správnost sčítání ohroziti nemohl. Žal. úřad naproti tomu vyslovuje v nař. rozhodnutí, že jednání st-lovo mohlo míti vliv na správnost sčítání, poněvadž v době, kdy st-l sepisoval protokol se S., sčítací operát nebyl ještě odveden sčítacím revisorem okresnímu úřadu, takže S. mohl pod vlivem jednání se st-lem jako starostou obce dožadovati se zpětné opravy národnosti.

Oč opírá žal. úřad své shora uvedené zjištění, že sčítací revisor v době sepsání protokolu s Frant. S. svou činnost ještě neukončil, a čím jest vyvráceno opačné tvrzení st-lovo, opakované také ve stížnosti, v nař. rozhodnutí se neuvádí. Tímto nedostatkem bylo st-li znemožněno, aby se účinně bránil proti skutkovému zjištění, z něhož žal. úřad v nař. rozhodnutí vycházel a nss-u bylo zabráněno, aby nař. rozhodnutí co do jeho zákonnosti bezpečně přezkoumal. Jde pak o skutečnost právně významnou, neboť jest jasno, že kdyby byla sčítací akce již úplně skončena, pak by správnost úplně ukončeného sčítání nemohla býti již ohrožena.

Na úmyslnost jednání st-lova usuzuje žal. úřad z toho, že případu S.-ova bylo užito ve shora uvedeném memorandu proti provedenému sčítání lidu, v němž žádáno bylo za provedení nového sčítání. Podklad pro tento úsudek nemůže však žal. úřad čerpati z obsahu tohoto memoranda již proto, že — jak výše bylo již k tomu poukázáno — se st-lem sdělen nebyl, takže nebyla mu dána možnost, aby se o něm vyjádřil, v čemž nutno po této stránce shledati rovněž podstatnou vadu řízení.

Ježto podle těchto úvah nař. rozhodnutí spočívá jak v příčině objektivního, tak i subjektivního zjištění skutkové podstaty přestupku, jímž st-l byl uznán vinným, na řízení stíženém podstatnými vadami řízení, bylo zrušeno podle § 6 zák. o ss.

Č. 11.052.

Honební právo. — Policejní právo trestní (Slovensko): * K zákonné skutkové podstatě honebního přestupku podle § 26 zák. čl. XX:1883 se vyžaduje, aby pachatel jednal úmyslně.

(Nález ze dne 8. února 1934 č. 1530.)

Věc: Arnošt W. ve S. proti zemskému úřadu v Bratislavě o přestupek pytláctví.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud jím byl st-l uznán vinným přestupkem pytláctví a byl mu uložen za tento přestupek trest, zrušuje se pro nezákonnost.